

Mer och mer och mer

Upphovsman: Ronny Eriksson, artist: Euskefeurat, släppt: 1988

Det **G** var ifjolomvintern i **C** början utav **G** mars
Som jag **C** skulle åka **D7** upp till Arje **G** plog
När jag hade kommit till jag **C** minns-int-riktigt- **G** vars
Tog **C** soppan slut och **D7** bilen bara **G** dog
Det var kväll, ja nästan natt
Och **Em** ni ska veta **D7** att:

*Jag **G** såg nästan ingenting för **C** snön som vräkte **G** ner
Och **C** hela tiden **D7** kom det bara **G** mer och mer och **Em** mer
Ja **C** hela tiden **D7** kom det bara **G** mer*

Värmen den är prima i en Volvo Amazon
Så därför bar jag bara när jag for
Brallor utav bomull och en skjorta av nylon
Kortkalsonger, en kavaj och mockaskor
När sen jag suttit där en stund
Ja, då frös jag som en hund

Jag såg nästan ingenting för snön som vräkte ner...

När sen jag hade suttit ungefär sådär trekvart
Ja då börja jag fundera liksom så:
Att sitta här och vänta leder inte någon vart
Nej, det är lika bra att börja gå
Jag pulsade och klev
Och det snöade och drev

Jag såg nästan ingenting för snön som vräkte ner...

Jag ragla fram på vägen nästan som om jag var full
Och det var nog minst en halvmeter med snö
Jag snavade, jag halkade, jag drattade omkull
Då beslöt jag att ligga ner och dö
Jag var nästan medvetslös
Och herrejävlar vad jag frös

Jag såg nästan ingenting för snön som vräkte ner...

Jag hörde som i dvala nånting komma bakifrån
Men jag orka inte ens vända mig om
Det kom närmare och närmare och växte till ett dån
Och jag förstod att det var plogbilen som kom
Jädrar, vad jag flög!
I en båge vid och hög

Jag såg nästan ingenting för snön som vräkte ner...

Sen landa jag så småningom långt ute på en myr
Där det var alldeles vitt, såvitt jag såg
Jag frös, jag var trött, jag var mörbultad och yr
Och jag minns nog hur jag tänkte där jag låg:
Det här går aldrig väl
Se nu fryser jag ihjäl

Jag såg nästan ingenting för snön som vräkte ner...

Men det sägs ju att så länge det finns liv så finns det hopp
Men nu börja livets låga brinna ut
Jag hade ingen känsel i min bottenfrusna kropp
Och jag tänkte att nu så är de slut
Det var på väg till Arjeplog
Som jag frös ihjäl och dog

När sen jag öppna ögonen då jädrar blev jag paff
För där låg jag i min säng, å vilken nåd!
Sen dess har jag vart tacksam emot herrarna i SAF
Som såg till så att jag aldrig hade råd
Att åka som planerat var
Ja, tänk ändå, sån tur man har

*Jag såg igenom fönstret hur snön den vräkte ner
Och hela tiden kom det bara mer och mer och mer
Ja hela tiden kom det bara mer*

<https://www.youtube.com/embed/wzEbzzm8kMk>

Revision #4

Created 21 September 2022 10:40:50 by Mattias Hamberg

Updated 27 February 2024 21:25:41 by Mattias Hamberg